

Vmesni Epilog lumparije v zadevi »Proštija« na Blejskem otoku

– Slovenija je kolonija!

Blejski 8.10.2022

Priloga k junija 2022 izdani knjigi Podobca kolonije ali podoba raja

– Blejski otok kot ideogram duhovnega osamosvajanja.

Novico pišem v sicer radostnem razpoloženju po izvrstnem strokovnem simpoziju v Kobaridu, kjer smo se dva dni družili najvidnejši raziskovalci predkrščanskih modrosti na naših tleh in z vsakim novim prispevkom ugotavljali, da je stara modrost bliže sodobni znanosti in soglasna razvojnim trendom, kot pa poskusom, da bi jo tlačili med religije.

Vse kar boste brali v nadaljevanju prosim berite v luči mogočnega in neustavljivega toka razkrivanja starih modrosti, ki so bile stoletja prikrite in prikazovane slabšalno - kot kmetavzarske (sinonim za slabšalno razumljeno besedo *poganske* – besedo pogan sicer radi in s ponosom rehabilitiramo, tako, kot smo morali rehabilitirati besede kmet, podeželan, pri-zemlje-nec, *gruntar*, ki iso bile v času industrializacije in divje urbanizacije govorjene slabšalno , danes pa jih s spoštovanjem, neizmernim poklonom pred modrostjo prednikov, vgrajujemo kot temeljne kamne znanja o trajnostnem odnosu človeka v bivanju z naravo. O vsebini in zaključkih dogajanja v naših svetih gajih v Kobaridu, bomo poročali podrobneje kasneje. Berite zapis kot kroniko zadnjih trzljajev kolonialnih sil v procesu neustavljive globale dekolonizacije človeštva kot enovite civilizacije.

Danes smo namreč morali ponovno, kot v minulih letih tako pogosto, odveslati na Blejski otok. To nam je bilo v veselje, saj je jesenski dan čudovit, Gorenjska pa se že preoblači v pisanico pozdravnih slavnostnih barv pojemajoče narave.

Povzemimo kratko lumparij-polne dogodke zadnjih tednov.

28. septembra, natanko dan po tem, ko smo 27.9. z RTV Slovenija v prekrasnem deževju obiskali Blejski otok in se prepričali, da načrtovane muzejske postavitve v stavbi Proštija (na srečo še) niso odprli, smo s strani navihancev Narodnega muzeja Slovenije - NMS - prejeli informacije, (ki smo jih kot vedno doslej zahtevali po zakonu - ZDIJZ, saj pristojne inštitucije o tej potuhnjeni zadevi javnosti dosledno niso obveščale same) iz katerih je bilo na naše presenečenje razvidno, da se otvoritev konspirativno načrtuje že za dan kasneje (29. septembra). NMS je z odgovorom čakal do zadnjega dne roka po zakonu in z zavlačevanjem nagajivo prikrival nespodobno in prikrito pripravljeno odprtje razstave. Obenem je bilo iz prejetega gradiva povsem jasno, da NMS k zbirki ni dal soglasja, niti o zbirki ni odločalo kako mandatirano strokovno telo, ki bi ga transparentno imenovalo ministrstvo ali sam muzej. Zbirke torej ni pripravil NMS kot za to pooblaščen javna inštitucija, (saj je NMS informacije o vsebini izbirke nekje »pridobil«l kot so zapisali sami) in da so otvoritev zbirke konspirativno, pobalinsko načrtovali v zaprtem krogu nekje med župnijo Bled in kabinetom Levicine ministrice (kar razberemo iz korespondence,

prejete po zakonu), nas pa so poniglavo obvestili manj dobrih 12 ur pred otvoritvijo in to izključno zato, ker smo informacije o morebitni otvoritvi zahtevali po Zakonu. Gotovo so vedeli, da smo staroverci v konici priprav na naš osrednji letni strokovni dogodek – simpozij o pokristjanjevanju Slovenije pri Kobariškem Mrzlem studentu (kar se je nato odvijalo 30. septembra in 1. oktobra) in so tudi zato otvoritev izvedli dopoldan 29. septembra.

Vse pristojne in tudi nekatere medije smo takoj nato, 28. septembra zvečer obvestili o poniglavem procesu prihuljenega odpiranja pristranske, versko nestrpne in diskriminatorne muzejske postavitve in jih še zadnjič pozvali, da otvoritev preprečijo. Šele danes, 8.10. pa smo se utegnili odveslati na otok in se prepričati, kakšno je stanje stvari in-situ, v stavbi Proštija. Počutili smo se kot v času predsedovanja Slovenije Evropskemu svetu, ko smo tovrstne kontrole delali na dva meseca, pričakujoč, da si bo samovoljno predstavitev pro-krščanske muzejske zbirke privoščil minister Simoniti. A takrat je zdržala varovalka v osebi kratkotrajnega direktorja NMS, ki je pritiske Blejskega župnika zavrnil. Levica ga je po prevzemu oblasti kaznovala s takojšnjo odstavitvijo – hmhmhm.

Sledi epilog!

Ko smo torej že skoraj verjeli, da smo ustavili načrtovano postavitvev protiustavne muzejske zbirke dokumentov in simbolov slovenstva od poselitve do osamosvojitve v stavbi Proštija na Blejskem otoku, ki se je minula leta načrtovala pod desno vlado za odprtje v času predsedovanja Slovenije Evropskemu Svetu, se je t.i. leva vlada, ironično, pod vodstvom stranke Svobode in z ministrico za kulturo, ki naj bi pripadala t.i. Levici, takoj po izvolitvi pomujala in priklonila volji monopolistične verske skupnosti v RS in v nekaj mesecih podrla brambo pred kolonialno diskriminatornostjo, s katero smo zdržali več kot desetletje. Spornost delovanja javnega sektorja na primeru Blejskega otoka in posebej ob pripravi predmetne zbirke, smo z utemeljenimi indici na kazniva dejanja, popisali podrobno, s citati uradnih dokumentov, v knjigi **Podobca kolonije ali podoba raja, Blejski otok kot ideogram duhovnega osamosvajanja Slovenije (UPASANA Staroslavov Hram 2022)**. Vsi ključni odločevalci in inštitucije, ki bi morale braniti Ustavo in pravno državo, so to knjigo prejeli v pdf obliki sredi junija letos, ob izidu tiskane verzije pa so bili obveščeni v začetku julija. V knjigi smo objavili tudi kompendij predlogov za nove politike in naša pričakovanja, kako zagotoviti verodostojnost načrtovane zbirke, ter verodostojno dolgoročno upravljanje z izjemno predkrščansko kulturno dediščino na otoku, a jasno smo izrazili tudi verjetje, da se zna primeriti, da bo kljub vsemu do samovoljne postavitve pristranske muzejske zbirke lahko prišlo kadarkoli. Računali smo na možnost, da bi Blejska župnija – ob vseh minulih izpričanih izsiljevanjih - razstavo postavila samovoljno, nismo pa si mogli predstavljati, da bodo vladajoče stranke t.i. levice ministrirale, ter celo konspirativno kolaborirale in s svojo prikrito prisotnostjo na otvoritvi požegnale povsem diskriminatorno in pristransko postavitvev že v par mesecih po nastopu položajev. Medtem ko na naša pisma ne uspejo niti dogovoriti, uspejo ministrirati pri obredjih RKC.

Kako le smo si drznili za hipec pomisliti, da bosta Levica in Svoboda vendarle skrbela za nediskriminatornost in za ustavno načelo nevtralnosti in enakopravnosti. Kako le

smo si za hipec upali verjeti, da je Ustava v rokah svobodnjakov kaj varnejša kot v rokah desničarjev?

Nihče od pristojnih ne more trditi, da ni vedel za dolgoletne manipulacije, prevare, diskriminacije, in flagrantno kršenje zakonov in ustavnih načel in za nestrokovnost in pristranskost javnih uslužbencev zaposlenih na pristojnem ministrstvu in v Narodnem muzeju Slovenije.

V radostnem razpoloženju po navdihujočih in vedrine zbujajočih optimističnih razpravah na Kobariškem dogajanju ..... jemljemo zgoraj zapisane anomalije kot ponigliavost in kot trzljaje postkolonialnega sindroma.

Absurdno stanje, ki pa smo ga že doživeli tudi že kdaj poprej se zaokroži v misli;. kar katastrofičnega za progresivne projekte ne uspe dokončati desnici, rada inertno zaključiti levica.

Ko gre za verstva in ideale enakosti so vse politične stranke enake – podležejo pritisku bogatejšega in močnejšega.

Post kolonialni sindrom, o katerem smo v preteklosti veliko pisali, se je tokrat pokazal na najbolj flagranten, pobalinski in do globoke kulturne dediščine prezirljiv način.

Na naše prošnje za zaščito javnega interesa se ni v preteklosti odzval ne predsednik države, ne nova predsednica državnega zbora, ne kabinet aktualnega predsednika vlade, še najmanj pa tista, ki je za zadevo prva pristojna – ministrica za kulturo., ki je eksplicitno pisno izjavila, da ne ona in ne državni sekretar za zadevo Proštija nimata in ne bosta imela časa.

Za lumparij polno polomijo in kontraustavni škandal, ki se zdaj nahaja v Proštiji nosijo odgovornost vsi, ki so po načelu dolžnega ukrepanja dolžni ukrepati takoj, ko za sume o nepravilnostih izvedo. Torej celoten slovenski politični vrh.

A zazrimo se raje v dobro, svetlo plat te mračne postkolonialne zgodbe.

Dobra plat te zgodbe je, da zdaj brez sence dvoma, natančno in jasno vemo, pri čem smo in kako stojijo razmerja sil v KOLONIJI SLOVENIJI.

Dejstva!

Po predmetnih sporazumih med Vlado RS in Rimsko katoliško cerkvijo, o čemer izčrpno poročamo v dosedanjih zapisih in pregledno in analitično v knjigi **Podobca kolonije ali podoba raja (UPASANA - Staroslavov Hram, 2022)**, ki so jo mediji in vsi pristojni prejeli junija letos, mora (bi moral) za predmetno muzejsko zbirko skrbeti **Narodni muzej Slovenije (NMS)**, ki je kot javna inštitucija zavezan k varovanju javnega interesa in splošnega družbenega dobrega. In mora, kot je zapisala **Varuhinja Človekovih pravic** v svojem pisnem mnenju, delovati po Ustavi in po načelu *ex-iure-imperii*, kar predpostavlja, da mora v prvi vrsti ščititi javni interes in korpus človekovih pravic in ne izključno ali strogo vzeto Obligacijski zakonik.

NMS, ki deluje v pristojnosti Ministrstva za kulturo, in Ministrstvo za kulturo sámo, so se odrekli javnemu interesu in namerno, z naklepom, polno zavedajoč

se diskriminatornosti in nezakonnosti ter protiustavnosti dosedanjega procesa priprave predmetne zbirke, saj so bili na to vedno znova in nazadnje večkrat z naše strani tekom letošnjega poletja eksplicitno opozorjeni, pobalinsko in prihuljeno – brez udeležbe javnosti - dopustili postavitvev diskriminatorne, versko evidentno pristranske zbirke v stavbi Proštija, ki je bila odprta za javnost minuli teden na način, da so zainteresiranim deležnikom prikivali otvoritev, jo izvedli brez prisotnosti medijev, brez **da bi NMS o tem poročal na spletnih straneh in torej z jasno namero prikriti evidentno sporno postavitvev**. Tistim, ki poznamo zadevo v podrobnosti, je popolnoma jasno, da se s takim ravnanjem odgovorni v javnem sektorju želijo ekskulpirati, saj se dobro zavedajo spornosti svojega kolaboriranja pri tej poniglavi muzejski postavitvi.

Gre za – na srečo dobro dokumentirano - konspiracijo škandaloznih razsežnosti, ki dokazuje, da smo se pri naslovu citirane knjige zmotili.

Slovenija je - tako versko kot politično – kolonija!

O tem ni nobenega dvoma več. **Institucije na področju varovanja kulturne dediščine niso ne suverene in ne strokovne**. To dokazujejo številni po zakonu pridobljeni dokumenti na katere se sklicujemo v naših analizah in v citirani publikaciji.

Pod muzejsko zbirko posebnega pomena z dokumenti in simboli slovenstva od poselitve do osamosvojitve tako ni podpisan nihče. Ni nam uspelo ugotoviti, na kakšen način in katero telo je odločalo o vsebini. Preprosto zato, ker očitno nihče ni želel pustiti svojega podpisa pod škandal, ki je razstavljen na Blejskem otoku. Iz zapisov, ki so nam na voljo pa je jasno. O vsebini je več kot očitno in mimo muzejske stroke in ekspertov za kulturno dediščino odločala monopolna verska skupnost. In ne država oziroma njene javne inštitucije.

In situ smo si predmetno muzejsko zbirko lahko torej ogledali šele teden po »otvoritvi« danes, 8. oktobra 2022 in posneli smo razstavljenno gradivo in celostno podobo. Hranimo dokaze o tem, kako je zbirka izgledala na dan 8. oktober in o tem, da do tega dne o zbirki ni v institucijah javnega sektorja (NMS; MK) nobene objave. NMS v Proštiji nima zaznavne prisotnosti – nismo opazili kakega napisa, da zbirko upravlja NMS?!?!?

Ugotavljamo, da je stanje stvari tako – in še hujše – kot smo poročali vsem pristojnim že 28. septembra na osnovi prejetih dokumentov - in da se je NMS; ki bi moral - v zakonski podrejenosti javnemu interesu - skrbeti za vse vidike zbirke (vsebina, prostor, promocija, upravljanje) **odrekel prevladi javnega interesa** in se uklonil zasebnemu interesu poosebljenem v RKC – Župnija Bled.

Narodni muzej Slovenije je tako dopustil scela sporno postavitvev v vseh segmentih, ki smo jih v minulih desetih letih dokumentirali tudi v citirani publikaciji:

1. **Naslov zbirke in vsebina postavitve**. NMS in MK sta odstopili od cilja muzejske postavitve, določenem v predmetnem Sporazumu in Protokolu sklenjenih med RKC in državo. Kar vidimo v stavbi Proštija danes, ni na noben način blizu določenemu cilju postavitve »**zbirke posebnega pomena z dokumenti in simboli slovenstva od poselitve do osamosvojitve**«. Zbirka

se omejuje večidel na dediščino Blejskega otoka in krščansko dediščino oziroma dediščino pokristjanjevanja. Nobenega simbola ali dokumenta ni, ki bi pričal o spornosti pokristjanjevanja, odporu zoper pokristjanjevanje, nasilju nad staro vero naših prednikov, (spomnim, da ta zapis pišem pod vtisom dogodkov v Kobaridu, ki jih simbolno izvajamo v mestu, ki se ponaša z vitri o nasilnem pokristjanjevanju in uničevanju predkrščanskih svetišč, kar bi moralo biti vključeno v predmetno zbirko) kaj šele, da bi bili v zbirko vključeni sakralni predmeti, hierofanije ali celoviti opisi predkrščanske duhovne kulturne dediščine. Celo evidentni simboli predkrščanskega slovenstva in duhovnosti slovenstva pred nasilnim pokristjanjevanjem, kot je sveta gora Triglav, so omenjeni z evidentnim očiščenjem vsega, kar bi lahko spominjalo na predkrščansko sakralnost. **Triglav** je celo upodobljen obglavljen, samo z enim vrhom (kar je neobičajna praksa), s tem pa je v simbolnem pomenu prikrita tročanska narava gore, zaradi katere so jo častili in jo nekatere verske skupnosti še danes častimo kot sveto. V citirani naslovni publikaciji smo celotno prvo poglavje namenili opisu predkrščanske hierofanije in svete geometrije na otoku – tudi če bi se zbirka smela omejiti ali bistveno osredotočiti na Blejski otok, bi morala sorazmerno prikazati svetosti prvotnih in kasnejših svetišč.

Topogledno pristranskost izraženo v vsebini zbirke, jemljemo kot prvorazredno provokacijo in izraz verske nestrpnosti, saj smo prav na te vidike pristojne jasno opozarjali.

Izseki iz pesmi Franceta Prešerna so iztrgani iz konteksta tako, da slavijo izključno krščanske ikone. Sobane Proštije so napolnjene s krščansko simboliko in očiščene vsakršnega vizuelnega vtisa o večni, poganski, predkrščanski slovanski simboliki ali pluralnosti verstev na slovenskih tleh.

Tudi to dejstvo jemljemo kot namerno provokacijo in izraz verske nestrpnosti avtorjev postavitve.

Bežno, v nekaj vrsticah se na panojih v skopih zapisih sicer omenja svetišča pred postavitvijo prvih cerkva na otoku, a vse to v kontekstu poganstva in ne v jasnem kontekstu slovanske duhovnosti pred pokristjanjevanjem. Poročilo o izkopavanjih na Blejskem otoku je povzeto minimalistično in brez da bi dajalo resen pomen sakralnosti in kozmološke premišljenosti ter s tem večnostne vrednosti prvotnih svetišč.

Na ta način obiskovalci dobijo pristrasno, diskriminatorno, ustavno nevzdržno informacijo o slovenski pokrajini duhovnosti. To je za verske in duhovne skupnosti, ki gojimo znanje, modrost in sakralnost predkrščanskih slovanskih prednikov, žaljivo, zaradi zmotne informiranosti obiskovalcev pa je našim skupnostim povzročena tako moralna kot materialna škoda. Minimalistično obdelana arheološka izkopavanja na Blejskem otoku so v muzejski predstavitvi tendenciozno prikazana z jasnim izogibanjem prikazu predkrščanskim kozmologijam, kot je ta sicer celovito prikazana v poročilu o izkopavanjih na Blejskem otoku (Štular, 2021). Pristranskost postavitve ne

moremo razumeti drugače kot zavestno, naklepno ravnanje v prid zasebnemu interesu.

2. **Prostor za muzejsko postavitvev;** kot smo analizirali v citirani knjigi, sta NMS in MK podlegli interesom RKC in za muzejsko postavitvev pristali zgolj na del stavbe Proštija četudi zadevni Sporazum in Protokol določata, da se muzejski postavitvi nameni celotna stavba Proštije. Ostali deli so v komercialni rabi RKC. S tem je subvertiran javni interes na rovaš interesa zasebnika ki na ta rovaš pridobiva materialne koristi, kar je pregonljivo po Kazenskem zakoniku.
3. Upravljanje muzejske postavitve; NMS ni vidno omenjen nikjer v muzejski postavitvi, v stavbi Proštija obiskovalec ne zazna, da bi imela javna inštitucija, Narodni muzej Slovenije, pri postavitvi kako vlogo, kaj šele da bi imel vodilno vlogo, kot sicer predvidevata predmetni Sporazum in Protokol! Prav tako nismo mogli pridobiti nobene informacije o tem, da bi NMS kakorkoli verificiral ali strokovno potrdil vsebino zbirke. Na ta način se več kot očitno tako NMS kot MK poizkušata ekskulpirati od odgovornosti za postavljeno pristransko diskriminatorno vsebino, saj formalno ni za vsebino odgovorna nobena oseba v javnem sektorju. De iure pa nosita objektivno odgovornost ministrica pristojna za kulturo in direktorica NMS. NMS nam je posredoval dokument po ZDIJZ v katerem brez zadržkov zatrdi, da dokumentov glede strokovnega izbora ali potrditve vsebine zbirke nimajo oziroma da ne obstajajo. Prav tako nimata ne NMS in ne MK na svojih spletnih straneh med novicami ali kje drugje, nobene objave o otvoritvi zbirke, kar priča, da so se pristojne inštitucije države popolnoma odrekle svoji vlogi predvideni v predmetnih sporazumih. **Posel, ki je eminentna javna zadeva, kot to potrjujej tudi stališe Varuha človekovih pravic, so naše javne institucije v celoti prepustile monopolni verski skupnosti, s tem pa so se ne le odrekli zašiti interesa javnosti temveč so aktivno podprli versko pristranskost, negirali ustavno načelo nevtralnosti javnega sektorja ter s tem subvertirali Ustravo RS.**

Iz povedanega sklepamo, da sta Narodni muzej Slovenije in Ministrstvo za kulturo brez soglasja Vlade RS in brez vednosti javnosti, **de-facto odstopila od podpisanega Sporazuma in Protokola glede rabe Blejskega otoka.**

Ministrstvo za kulturo in predstavniki NMS so bili po naših informacijah na konspirativni otvoritvi prisotni. O tem nihče od teh ni poročal na svojih spletnih medijih, saj je razumljivo, saj gre za izrazito sporno zadevo.

Tako je Vlada RS, v njenem imenu MK in NMS zavestno zaobšla in subvertirala predmetni Sporazum in Protokol, ki sta bila parafirana med Vlado RS in RKC, po katerem je določeno, da mora NMS v stavbi Proštija postaviti zbirko Dokumentov in simbolov slovenstva od poselitve do osamosvojitve. Vse podrobnosti so navedene in podprte z dokaznim gradivom v citirani knjigi Podobca Kolonije ali Podoba Raja.

Nova izdaja knjige bo nosila bolj jasen in enoznačen naslov: Podoba Kolonije.

Medtem, ko progresivne evropske države na področju kulturne dediščine vlečejo pogumne poteze dekolonizacije in vračajo kulturno dediščino (prednostno sakralno dediščino) koloniziranim narodom, se Slovenija prostovoljno in skrivajoč se pred očmi javnosti, absurdno, pod vodstvom deklariranih strank svobode in levice, še globje kot doslej potaplja v versko in politično koloniziranost.

A vzpostavljeni tok vrnitve starih modrosti je tako pri nas kot drugod po svetu neustavljiv. Znanje ne morejo ustaviti ne lumparije z desne in ne lumparije z leve. Znanje kot hudournik dere konvolutivno z vseh smeri.

Marko Hren

Predstojnik Svetovno nazorske kozmološke skupnosti UPASANA in Akademije za proučevanje staroverskih obrednih praks Staroslavov Hram.